

Пісенька про космічного гостя (скорочено)

Ліна Костенко

Достигають яблука ранети (*).
Рання осінь листя золотить.
Гарний хлопець з іншої планети,
може, завтра в гості залетить.
Діло звичне — міжпланетні мандри.
Усміхнеться, зніме свій шолом.
Скаже: — Там, в сузір'ї Саламандри,
твій коханий бив тобі чолом.
Я спитаю: — Є у вас поети?
Як по-марсіанськи — макогін (1)?
Знаєш, там туманність Андромеди,
хай не йде так часто на обгін.
Він посидить, трохи відпочине,
цей мій дивний, нетутешній гість.
Планетарно синіми очима
про безмежний космос розповість.
Прийдуть люди з ним погомоніти,
хлібом-сіллю я їх пригощу.
Передам йому для Береніки
білі айстри в крапельках дощу.
Перевірю техніку в ракеті,
розкажу, як звуться журавлі.
Хай посіє в себе на планеті жменьку
слів із нашої землі.
Апарат космічний загуркоче,
пропливе смарагдовий (2) кортеж (3)...
— Добре, я коли-небудь заскочу.
Ти в якій галактиці (4) живеш?
(*). Ранети — сорт яблунь.
(1) Макогін — дерев'яна палиця для розтирання маку в макітрі.
(2) Смарагдовий — яскраво-зелений.
(3) КORTEЖ - урочиста процесія, виїзд
(4) Галактика — космічна система, що складається із зірок, туманностей та ін.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Хто не мріє про майбутнє, не уявляє собі його якось! І в першу чергу ці уявлення пов'язані з освоєнням космосу, із зустрічами з "братами по розуму". Мабуть, космічні прибульці будуть мати високорозвинені цивілізації, вмітимуть робити те, чого ще не навчилися земляни. Але такої роси на квітах, таких запашних слів, як у нас, вони, напевне, не матимуть. Буде їм чого повчитися і в нас, землян, наприклад, зустрічати гостей хлібом-сіллю, милуватися журавлиним ключем у небі, айстрами в крапельках дощу.

Вірш пронизаний безмежною любов'ю до рідної планети Земля. тонким гумором, національною гордістю.